

Running head: DE RELATIE TUSSEN HET MEDIAGEBRUIK VAN OUDERS, DE
MEDIA-ATTITUDES VAN OUDERS EN OUDERLIJKE MEDIASTURING

De relatie tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders en ouderlijke
mediasturing

Masterthesis

Universiteit Utrecht

Masterprogramma Clinical Child, Family and Education Studies

I.M. Dost (5533031)

Begeleidster: H. Vossen

Tweede beoordelaar: M. Vermande

Datum: 01-06-2018

Samenvatting

In dit onderzoek werd de relatie tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders, het geslacht van het kind en het toepassen van ouderlijke mediasturingsstrategieën onderzocht. Deze relatie werd onderzocht voor verschillende mediabronnen (TV, games en sociale media). Ouders van adolescenten tussen de 12 en 17 jaar ($n = 638$) hebben een vragenlijst ingevuld over hun eigen mediagebruik, media-attitudes en over welke mediasturingsstrategieën ze toepassen. Uit de resultaten bleek dat het toepassen van ouderlijke mediasturingsstrategieën inderdaad gerelateerd waren aan het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders en het geslacht van het kind. Dit onderzoek is een belangrijke stap in het identificeren van factoren die gerelateerd zijn aan het toepassen van mediasturingsstrategieën. Met deze kennis kunnen ouders gepast geïnformeerd worden met als doel het mediagebruik van hun kinderen te optimaliseren.

Trefwoorden: media-attitudes, mediagebruik, geslacht, ouderlijke mediasturingsstrategieën, adolescenten, TV, games, sociale media

Abstract

This study examined the relationship between media use of parents, media-attitude of parents, their child's gender and the use of parental media mediation styles. This relationship was examined for multiple media sources (TV, games and social media). Parents of adolescents between 12 and 17 years ($n = 638$) completed a questionnaire about their own media use, their media attitudes and about which parental media mediation styles they use. The results showed that the parental media mediation styles the parents used, was indeed related to the media use of parents, media attitudes of parents and their child's gender. This study is an important step towards identifying factors that are related to the use of parental media mediation styles. With this knowledge, parents can be adequately informed with the aim of optimizing the media use of their children.

Keywords: media-attitudes, media use, gender, parental media mediation styles, adolescents, TV, games, social media

De relatie tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders en ouderlijke
mediasturing

Kinderen gebruiken de laatste jaren steeds meer media. Waar kinderen in de jaren '90 nog gemiddeld vier uur per dag aan media besteedden is dat gegroeid naar gemiddeld zes uur per dag voor kinderen (8-12 jaar) en negen uur per dag voor tieners (13-18 jaar) (Rideout, 2016). Het mediagebruik van kinderen kan zowel positieve- als negatieve effecten hebben (Vossen, Piotrowski, & Valkenburg, 2014). Zo kunnen kinderen bijvoorbeeld agressief gedrag gaan vertonen na blootstelling aan gewelddadige media (Huesmann, Moise-Titus, Podolski, & Eron, 2003), maar ook meer pro sociaal gedrag na het kijken van pro sociale programma's (Mares & Woodard, 2007). Ouderlijke mediasturing wordt gezien als een belangrijke manier om positieve media-effecten te versterken en negatieve media-effecten te beperken bij kinderen (Nikken & Schols, 2015). Met ouderlijke mediasturing worden alle activiteiten bedoeld waarmee ouders de media-ervaringen van hun kinderen proberen te beheren en te reguleren (Livingstone, Mascheroni, Dreier, Chaudron, & Lagae, 2015).

Ouders kunnen erg verschillen in de manier waarop ze de mediasturing vormgeven. Ondanks deze verschillen zijn er vier veelgebruikte strategieën te onderscheiden (Livingstone & Helsper, 2008). De eerste strategie is restrictieve mediatie. Bij restrictieve mediatie worden er restricties opgelegd wat betreft het mediagebruik, zoals op tijd, plaats en inhoud. De tweede strategie is actieve mediatie. Bij actieve mediatie wordt de inhoud van media met het kind besproken en eventueel uitgelegd om zo de veiligheid van het kind te vergroten, de kritische blik te activeren en/of leerresultaten te stimuleren (Livingstone & Helsper, 2008). De derde strategie is co-use. Bij deze strategie gebruikt de ouder samen met het kind media. De laatste strategie is monitoring. Hierbij houdt de ouder toezicht op wat het kind doet met media en met wie, wanneer en hoe ze media gebruiken (Livingstone & Helsper, 2008; Padilla-Walker, Coyne, Fraser, Dyer, & Yorgason, 2012; Valkenburg & Piotrowski, 2017).

Tot op heden zijn de effecten van ouderlijke mediasturingsstrategieën veelvuldig onderzocht maar is er nog weinig bekend over wat er ten grondslag ligt aan het toepassen van de verschillende mediasturingsstrategieën. Aangezien ouders een belangrijke invloed hebben op het mediagebruik van hun kinderen is het van belang dat zij goed geïnformeerd zijn over de verschillende mediasturingsstrategieën (Oswell, 2008). Op basis van de verkregen informatie kunnen ze een weloverwogen keuze maken over welke strategie(ën) het beste aansluit(en) bij hun visie (Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid & Tiemeijer, 2011). Door de factoren in kaart te brengen die gerelateerd zijn aan het toepassen van de

verschillende mediasturingsstrategieën, kan er doelgerichter informatie gegeven worden aan de desbetreffende ouders om zo het mediagebruik van hun kinderen te optimaliseren.

Eerder onderzoek heeft al wel aangetoond dat enkele demografische factoren (zoals leeftijd, geslacht en de hoogte van het inkomen van de ouder) gerelateerd zijn aan de mate waarin ouders het mediagebruik van hun kinderen begeleiden en de strategieën die ze hanteren (Nikken & Jansz, 2006). Deze factoren bepalen de omstandigheden waarin het kind wordt opgevoed en dat heeft onder andere invloed op de hoeveelheid tijd en inspanning die ouders stoppen in het begeleiden van het mediagebruik van hun kind (Warren, 2003). Naast de eerder onderzochte demografische factoren worden er in de literatuur een aantal andere factoren gesuggereerd die mogelijk een rol kunnen spelen. Voorbeelden hiervan zijn: het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders en het geslacht van het kind (Livingstone, Ólafsson, Helsper, Lupiáñez-Villanueva, Veltri, & Folkvord, 2017; Nikken & Schols, 2015; Sonck, Nikken, & De Haan, 2013; Van der Voort, Nikken, & Van Lil, 1992). Om een breder beeld te krijgen van welke factoren gerelateerd zijn aan het toepassen van de verschillende mediasturingsstrategieën, worden er in dit onderzoek de bovengenoemde factoren onderzocht waarvan gesuggereerd wordt dat ze mogelijk een rol kunnen spelen.

Mediagebruik van ouders

Een factor die mogelijk gerelateerd is aan het toepassen van ouderlijke mediasturingsstrategieën is het eigen mediagebruik van ouders. Uit een onderzoek (Van der Voort et al., 1992) naar het televisiegebruik van kinderen blijkt dat ouders die zelf veel televisie kijken mogelijk meer actieve mediatie en co-use toepassen omdat ze meer mogelijkheden hebben om samen met hun kinderen te kijken en televisieprogramma's te bespreken. Daarnaast blijkt uit onderzoek (Litt, 2013) dat de digitale mediabronnen die kinderen gebruiken steeds complexer worden waardoor ouders meer digitale vaardigheden nodig hebben om samen met hun kinderen gebruik te kunnen maken van de mediabronnen en de inhoud te bespreken. Ouders worden digitaal vaardiger naarmate ze zelf meer media gebruiken en passen mogelijk dan ook meer actieve mediatie en co-use toe (Livingstone et al., 2017). Minder mediavaardige ouders leggen hun kinderen mogelijk meer restricties op en houden toezicht op het mediagebruik van hun kinderen aangezien zij vaak de negatieve consequenties van media te groot vinden en daarom zelf ook weinig media gebruiken (Livingstone et al., 2017). Op basis van de literatuur wordt het volgende verwacht:

- H1. Mediagebruik van ouders is positief gerelateerd aan actieve mediatie (a) en co-use (b) en negatief gerelateerd aan restrictieve mediatie (c) en monitoring (d).

Media-attitude van ouders

Een andere factor die mogelijk gerelateerd is, is de attitude van ouders ten opzichte van media. Ouders voeden hun kinderen op volgens de waarden en normen die zij als het meest geschikt, gunstig en wenselijk zien voor het (toekomstige) leven van hun kind (Notten, 2011). De manier waarop ze het mediagebruik van hun kind begeleiden wordt beïnvloed door de visie die ze hebben wat betreft het welzijn van hun kind maar ook van hun verwachtingen van de media-effecten (Warren, 2003). Ouders met een positieve media-attitude zien mediabronnen vaak als educatief of een mogelijkheid ter ontspanning (Vaala & Hornik, 2014). Zij zijn gericht op de kansen van media en zullen hierdoor zich minder zorgen maken over het mediagebruik van hun kind waardoor ze over het algemeen minder restricties opleggen (Nikken & Schols, 2015). Daarentegen zullen ze juist meer geneigd zijn om samen media te gebruiken en de inhoud te bespreken om op deze manier de positieve effecten van het mediagebruik te versterken (Dorr, Kovaric, & Doubleday, 1989). Aan de andere kant zullen ouders die meer negatieve media-attitudes hebben en zich zorgen maken over de negatieve effecten van media juist meer restricties opleggen om zo hun kinderen te beschermen (Nikken & Jansz, 2006; Van der Voort et al., 1992). Vaak houden deze ouders ook toezicht op het mediagebruik van hun kinderen om zo te zorgen dat kinderen zich houden aan de restricties (Nikken & Schols, 2015). Op basis van deze resultaten wordt het volgende verwacht:

H2. Positieve media-attitudes van ouders zijn positief gerelateerd aan actieve mediatie (a) en co-use (b) en negatief gerelateerd aan restrictieve mediatie (c) en monitoring (d).

H3. Negatieve media-attitudes van ouders zijn positief gerelateerd aan restrictieve mediatie (a) en monitoring (b) en negatief gerelateerd aan actieve mediatie (c) en co-use (d).

Geslacht van het kind

Ten slotte speelt het geslacht van het kind ook mogelijk een rol bij het toepassen van ouderlijke mediasturingsstrategieën. Onderzoek laat zien dat ouderlijke sturing op verschillende domeinen voor jongens en meisjes kan verschillen, ook wat betreft het mediagebruik (Livingstone & Helsper, 2007). Uit bijvoorbeeld een onderzoek naar online-activiteiten blijkt dat ouders meer gebruik maken van monitoring en actieve mediatie bij hun dochters maar dat ze juist meer restricties opleggen bij hun zonen (Nikken & Jansz, 2014; Sonck et al., 2013). Mogelijk hangen de verschillende gebruikte mediasturingsstrategieën

voor jongens en meisjes samen met de heersende gendernormen van de maatschappij (Talves & Kalmus, 2015). Waarbij het beeld heerst dat jongens ‘harder’ gemaakt moeten worden door middel van discipline en regels en meisjes juist vrijer worden gelaten (Kimmel, Hearn, & Connell, 2005). Meisjes worden daarentegen minder vrij gelaten als het gaat om hun veiligheid. Op basis hiervan willen ouders het mediagebruik van hun dochters nog wel vaak controleren (Talves & Kalmus, 2015). Aan de hand hiervan wordt het volgende verwacht:

H4. Bij hun zonen gebruiken ouders meer restrictieve mediatie (a) en minder actieve mediatie (b), co-use (c) en monitoring (d) dan bij hun dochters.

Van bovengenoemde factoren wordt in de literatuur gesuggereerd dat ze mogelijk gerelateerd zijn aan het toepassen van ouderlijke mediasturingsstrategieën. Tot op heden (zover bekend) zijn deze relaties nog niet onderzocht bij ouders van adolescenten en bij diverse mediabronnen. In de huidige studie wordt dan ook onderzocht wat de relatie is tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders, het geslacht van het kind en het toepassen van ouderlijke mediasturingsstrategieën bij ouders van adolescenten en bij diverse mediabronnen (TV, games en sociale media).

Methode

Onderzoeksdesign

Om de relatie tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitude van ouders, het geslacht van het kind en ouderlijke mediasturing te onderzoeken is er gebruik gemaakt van een cross-sectioneel onderzoeksdesign.

Populatie en steekproef

Het onderzoek richt zich op ouders met een kind tussen de 12 en 17 jaar oud. Van de 638 ouders die de vragenlijst hebben ingevuld, waren er 477 moeders en 161 vaders ($M_{\text{leeftijd}} = 45.91$, $SD_{\text{leeftijd}} = 5.73$). Ze hebben de vragenlijst ingevuld voor 314 jongens en 310 meisjes ($M_{\text{leeftijd}} = 13.94$, $SD_{\text{leeftijd}} = 1.54$).

De respondenten zijn verworven door middel van een sneeuwbalsteekproef, waarbij onderzoekers de link van de vragenlijst hebben doorgestuurd aan bekenden en die gevraagd hebben om de vragenlijst weer door te sturen naar mensen die binnen de doelgroep vallen.

Aan het begin van de vragenlijst werd er informatie gegeven over het onderzoek waarbij werd aangegeven dat alle informatie anoniem werd verwerkt en dat deelname vrijwillig was. Vervolgens gaven de participanten toestemming voor deelname en konden ze starten met de vragenlijst.

Meetinstrumenten

Eigen mediagebruik. Het eigen mediagebruik van ouders werd gemeten met behulp van directe schattingen van de ouder van welke dagen hij/zij media gebruikt (negen antwoordcategorieën; nooit tot 7 dagen per week) en hoe lang hij/zij gebruik maakt van media per dag (aangegeven in uren en minuten) (Nikken & Schols, 2015). Waarbij een hogere score aangaf dat de ouder zelf meer media gebruikte ($M = 32.57$, $SD = 29.59$). Ook werd er aangegeven welke media er wordt gebruikt: televisie, social media, internet of gamen.

Positieve ouderlijke media-attitude. Positieve ouderlijke media-attitude werd gemeten aan de hand van 13 stellingen waarbij de ouder aangaf in welke mate hij/zij het eens was met de stelling, er waren vijf antwoordcategorieën (0 = helemaal mee oneens tot 4 = helemaal mee eens). Media-attitudes zijn gemeten bij drie mediabronnen: social media, TV en games. Voor sociale media werd positieve media-attitude gemeten aan de hand van vier stellingen ($M = 3.06$, $SD = 0,53$, $\alpha = 0.59$). De positieve media-attitude ten opzichte van TV en games werd gemeten aan de hand van acht stellingen ($M = 3.39$, $SD = 0.43$, $\alpha = 0.72$). Waarbij een hogere score betekende dat er meer positieve media-attitude waren. Een voorbeeld van een stelling is: ‘Het spelen van games is leuk en ontspannend’. Deze stellingen zijn gebaseerd op Nikken en Schols (2015).

Negatieve ouderlijke media-attitude. Negatieve ouderlijke media-attitude werd gemeten aan de hand van 16 stellingen waarbij de ouder aangaf in welke mate hij/zij het eens was met de stelling, er waren vijf antwoordcategorieën (0 = helemaal mee oneens tot 4 = helemaal mee eens). Media-attitudes zijn gemeten bij drie mediabronnen: social media, TV en games. Voor TV en games werd negatieve media-attitude gemeten aan de hand van tien stellingen ($M = 2.74$, $SD = 0.54$, $\alpha = 0.80$). De negatieve media-attitude ten opzichte van sociale media werd gemeten aan de hand van zes stellingen ($M = 2.99$, $SD = 0.59$, $\alpha = 0.70$). Waarbij een hogere score betekende dat er meer negatieve media-attitude waren. Een voorbeeld van een stelling is: ‘Het gebruik van sociale media is tijdsverspilling’. Deze stellingen zijn gebaseerd op Nikken en Schols (2015).

Geslacht. Hierbij gaat het om het geslacht van het kind. Waarbij jongens gecodeerd werden als 1 en meisjes als 2.

Ouderlijke mediasturingsstrategie. Dit onderdeel van de vragenlijst is gebaseerd op de vragenlijst van Valkenburg, Kremar, Peeters en Marseillie (1999). Enkele items zijn aangepast om zo aan te sluiten bij de huidige doelgroep. Het type ouderlijke mediasturingsstrategie dat wordt toegepast door ouders is gemeten aan de hand van 34 stellingen waarbij de ouder aangeeft hoe vaak het wordt toegepast, er zijn vier

antwoordcategorieën (0 = nooit tot 3 = vaak). De scores zijn berekend door het gemiddelde te nemen van de scores op de bijbehorende stellingen. Waarbij een hogere score aangeeft dat een ouder die mediasturingsstrategie het meest gebruikt. Bij de mediabronnen TV en games zijn er drie strategieën gemeten: restrictieve mediatie, actieve mediatie en co-use. Restrictieve mediatie werd gemeten aan de hand van vijf stellingen ($M = 2.82$, $SD = 0.70$, $\alpha = 0.83$). Een voorbeeld van een stelling behorende bij restrictieve mediatie is: ‘Hoe vaak bepaalt u tijden waarop uw kind wel of niet tv mag kijken of games mag spelen?’ Actieve mediatie werd gemeten aan de hand van zes stellingen ($M = 3.07$, $SD = 0.50$, $\alpha = 0.77$). Een voorbeeld van een stelling behoren bij actieve mediatie is: ‘Hoe vaak bespreekt u met uw kind de inhoud van een televisieprogramma of film?’ Co-use werd gemeten aan de hand van vijf stellingen ($M = 3.13$, $SD = 0.46$, $\alpha = 0.71$). Een voorbeeld van een stelling behorende bij co-use is: ‘Hoe vaak gebruikt u media met uw kind uit gezamenlijke interesse?’.

Bij sociale media zijn deze drie strategieën ook gemeten, maar is er ook een extra strategie gemeten: monitoring. Actieve mediatie van sociale media is gemeten aan de hand van vijf stellingen ($M = 2.88$, $SD = 0.61$, $\alpha = 0.78$). Restrictieve mediatie is gemeten aan de hand van vier stellingen ($M = 2.58$, $SD = 0.79$, $\alpha = 0.79$). Ten slotte is monitoring gemeten aan de hand van zeven stellingen ($M = 1.83$, $SD = 0.66$, $\alpha = 0.82$). Een voorbeeld van een stelling behorende bij monitoring is: ‘Hoe vaak maakt u gebruik van software die registreert welke websites uw kind gebruikt?’ Dit deel van de vragenlijst is gebaseerd op een vragenlijst van PEW en EU Kidsonline (Sasson & Mesch, 2014).

Leeftijd. De leeftijd van het kind werd meegenomen in het onderzoek als covariaat.

Statistische analyses

Factoranalyses. Als eerste zijn er factoranalyses uitgevoerd om de factorstructuur van de data te ontdekken. Aangezien de data over het algemeen normaal verdeeld was en van de factoren werd verwacht dat ze gecorreleerd zouden zijn, is er een Maximum Likelihood (ML) estimation procedure uitgevoerd met een promax rotatie methode (Costello & Osborne, 2005).

TV en games. De analyse van de items over de ouderlijke mediasturingsstrategieën van TV en games resulteerde in drie factoren: restrictieve mediatie (26% verklaarde variantie), actieve mediatie (9.3% verklaarde variantie) en co-use (6.4% verklaarde variantie). Samen verklaarden ze 41.7% van de variantie. De drie gevormde factoren bleken intern consistent (restrictieve mediatie $\alpha = .83$, actieve mediatie $\alpha = .77$ en co-use $\alpha = .71$).

Daarnaast is er ook een factoranalyse uitgevoerd van de items over de media-attitude van ouders. Bij de attitudes ten opzichte van de televisie zijn er twee factoren naar voren gekomen die samen 31.1% van de variantie verklaarden. De eerste factor, verklaart 20.0%, komt overeen met negatieve media-attitude. De tweede factor, verklaart 11.1%, komt overeen met positieve media-attitude. De twee factoren bleken intern consistent (negatieve attitude $\alpha = .67$ en positieve attitude $\alpha = .60$). Bij de attitude ten opzichte van games zijn er ook twee factoren naar voren gekomen die samen 37.6% verklaarde van de variantie. De eerste factor, verklaart 22.2%, komt overeen met negatieve attitude. De tweede factor, verklaart 15.4%, komt overeen met positieve attitude. De twee factoren bleken intern consistent (negatieve attitude $\alpha = .73$ en positieve attitude $\alpha = .66$).

Sociale media. De items over de ouderlijke mediasturingsstrategieën van sociale media resulteerde in vier factoren: actieve mediatie (29.1% verklaarde variantie), monitoring (7.0% verklaarde variantie), monitoring (7.4% verklaarde variantie) en restrictieve mediatie (4.9% verklaarde variantie). Samen verklaarden ze 48.3% van de variantie. Factor twee en drie zijn samengenomen omdat ze allebei overeenkomen met monitoring. De items die niet bij een factor pasten waren stellingen over het gebruik van co-use. Aangezien er bij deze items een lage samenhang was ($r < .3$, $\alpha = .16$), wordt er geen factor co-use gevormd voor sociale media. De drie overgebleven factoren bleken intern consistent (actieve mediatie $\alpha = .78$, monitoring $\alpha = .82$ en restrictieve mediatie $\alpha = .79$).

De factoranalyse van de items over de media-attitude van ouders resulteerde in drie factoren: negatieve attitude (18.3% verklaarde variantie), positieve attitude (12.2% verklaarde variantie) en positieve attitude (5.2% verklaarde variantie), die samen 35.7% van de variantie verklaarden. Aangezien zowel de tweede als de derde factor positieve attitude representeerden, zijn deze samengevoegd. Hierbij is er wel een item verwijderd aangezien de α oorspronkelijk .49 was en zonder dat item .59. De factor negatieve attitude met betrekking tot social media was intern consistent ($\alpha = .70$).

Correlaties. In Tabel 1 is de samenhang tussen de variabelen te vinden. Aangezien de items voor de mediasturingsstrategieën voor TV en games hoog correleerden is er voor gekozen om die variabelen samen te nemen. De mediasturingsstrategieën voor sociale media blijven wel aparte variabelen. Ook de variabelen van positieve- en negatieve attitude voor TV en games worden samengenomen, waarbij de attitude tegenover sociale media wel een aparte variabele blijft. De interne consistentie van de samengevoegde variabelen van positieve- en

negatieve attitude waren beter dan van de aparte variabelen (positieve attitude TV en games $\alpha = .72$ en negatieve attitude TV en games $\alpha = .80$).

Assumpties. Op twee uitzonderingen na werd er voldaan aan de assumpties van een regressie. Eén van de uitzonderingen was dat de mediasturingsstrategie monitoring niet normaal verdeeld was. Om hiervoor te compenseren is er in de analyse van monitoring bootstrapping toegepast. De andere uitzondering was dat er enkele uitschieters zijn gevonden. De uitschieters van het mediagebruik van ouders zijn aangepast zodat ze wel meegenomen konden worden in de analyses. Deze uitschieters hebben een maximale score gekregen (het gemiddelde + 3x de standaarddeviatie) zodat ze wel opvielen als hoge score. Aangezien dit een open vraag was kan het zo zijn dat mensen het moeilijk vonden om hun eigen mediagebruik te interpreteren en soms een te extreme score hebben ingevuld. Voor de rest is er aan de assumpties voldaan en konden de multiële regressies worden uitgevoerd.

Hypotheses. Om de relatie tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitudes van ouders, het geslacht van het kind en ouderlijke mediasturingsstrategieën te onderzoeken zijn er zes multiële regressies uitgevoerd. Waarbij de verschillende mediasturingsstrategieën steeds de afhankelijke variabele waren en het mediagebruik van ouders, de positieve- en negatieve attitude, het geslacht van het kind en de leeftijd van het kind de onafhankelijke variabelen.

Running head: DE RELATIE TUSSEN HET MEDIAGEBRUIK VAN OUDERS, DE MEDIA-ATTITUDES VAN OUDERS EN
 OUDERLIJKE MEDIASTURING

Tabel 1

Pearson Correlatiecoëfficiënten (N = 546)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. Positieve media-attitude TV/Games	-											
2. Positieve media-attitude social media	0,40**	-										
3. Negatieve media-attitude TV/Games	-0,16**	-0,14**	-									
4. Negatieve media-attitude social media	-0,14**	-0,22**	0,66**	-								
5. Mediagebruik	-0,03	0,04	0,08	0,08	-							
6. Geslacht kind	-0,14**	0,09*	-0,12**	-0,06	-0,02	-						
7. Leeftijd kind	-0,06	0,09*	0,02	-0,01	0,04	0,04	-					
8. Restrictieve mediatie TV/Games	0,03	-0,17**	0,12**	0,14**	-0,08	-0,20**	-0,39**	-				

9. Restrictieve mediatie social media	-0,01	-0,19**	0,08	0,12**	-0,05	-0,11*	-0,43**	0,70**	-			
10. Actieve mediatie TV/Games	0,06	-0,06	0,08	0,11*	-0,01	-0,07	-0,16**	0,51**	0,37**	-		
11. Actieve mediatie social media	0,02	0,01	0,03	0,06	0,04	0,07	-0,21**	0,46**	0,47**	0,61**	-	
12. Monitoring social media	-0,14**	-0,14**	0,14**	0,16**	0,12**	-0,10*	-0,22**	0,44**	0,52**	0,32**	0,47**	-
13. Co-use TV/Games	0,27**	0,15**	-0,19**	-0,13**	0,02	0,01	-0,11**	0,22**	0,22**	0,34**	0,29**	0,11*

Noot. * p < .05, ** p < .001

Resultaten

Beschrijvende statistiek

In Tabel 1 is de samenhang weergegeven van de variabelen uit de analyses. Uit de tabel is af te lezen dat er een significante negatieve correlatie is tussen positieve media-attitude ten opzichte van sociale media en restrictieve mediatie en monitoring. Hoe positiever de media-attitudes van een ouder ten opzichte van social media, hoe minder restrictieve mediatie en monitoring werden toegepast. De positieve attitude ten opzichte van TV en games is significant positief gerelateerd aan co-use, maar significant negatief gerelateerd aan het geslacht van het kind. Dit geeft aan dat hoe positiever de attitude van een ouder ten opzichte van TV en games, hoe meer co-use er toegepast wordt. Maar ook dat ouders positievere attitudes ten opzichte van TV en games hebben bij hun zoons dan bij hun dochters. Verder was negatieve attitude ten opzichte van sociale media significant positief gecorreleerd aan zowel restrictieve mediatie als monitoring. Hoe negatiever de attitude van ouders ten opzichte van sociale media, hoe meer monitoring en restrictieve mediatie werden toegepast. De negatieve attitude ten opzichte van TV en games is significant positief gerelateerd aan restrictieve mediatie, maar significant negatief gerelateerd aan co-use. Dit geeft aan dat hoe meer ouders negatieve attitudes hadden ten opzichte van TV en games, hoe meer restrictieve mediatie werd gebruikt en minder co-use. Mediagebruik van de ouder was alleen significant (positief) gecorreleerd aan monitoring. Dat laat zien dat hoe meer media ouders zelf gebruiken, hoe meer ze het sociale mediagebruik van hun kinderen monitoren. Het geslacht van het kind was significant negatief gecorreleerd aan restrictieve mediatie (zowel voor TV als games en social media) en monitoring. Dit geeft aan dat ouders restrictieve mediatie en monitoring meer gebruikten bij hun zoons dan bij hun dochters.

Mediagebruik van ouders

In Tabel 2 en 3 zijn de resultaten te zien van de multipale regressies. Hypothese 1 veronderstelt dat het mediagebruik van ouders positief gerelateerd is aan actieve mediatie (a) en co-use (b) en negatief gerelateerd aan restrictieve mediatie (c) en monitoring (d).

TV en games. Resultaten laten zien dat mediagebruik van ouders significant negatief gerelateerd is aan restrictieve mediatie. Naarmate ouders zelf meer media gebruiken, passen ze minder restrictieve mediatie toe. Mediagebruik van ouders was niet significant gerelateerd aan actieve mediatie en co-use. Op basis van deze resultaten voor TV en games wordt hypothese 1c aangenomen en worden 1a en 1b verworpen.

Sociale media. Het mediagebruik van ouders bleek significant positief gerelateerd aan monitoring. Wat inhoudt dat ouders die zelf meer media gebruiken ook meer monitoring toepassen bij het sociale mediagebruik van hun kind. Mediagebruik van ouders was niet gerelateerd aan actieve- en restrictieve mediatie. Op basis van deze resultaten voor sociale media worden 1a, 1c en 1d verworpen.

Positieve media-attitude van ouders

Hypothese 2 veronderstelt dat positieve media-attitudes van ouders positief gerelateerd zijn aan actieve mediatie (a) en co-use (b) en negatief gerelateerd aan restrictieve mediatie (c) en monitoring (d).

TV en games. De resultaten laten zien dat positieve media-attitude van ouders significant positief gerelateerd is aan co-use. Ouders die meer positieve media-attitude hebben, zullen meer co-use gebruiken. Positieve media-attitude van ouders was niet gerelateerd aan actieve- en restrictieve mediatie. Op basis van deze resultaten voor TV en games wordt hypothese 2b aangenomen en worden 2a en 2c verworpen.

Sociale media. Positieve media-attitude van ouders was significant negatief gerelateerd aan zowel restrictieve mediatie als monitoring. Ouders die meer positieve media-attitude hadden, pasten minder restrictieve mediatie en monitoring toe. Positieve media-attitude van ouders was niet gerelateerd aan actieve mediatie. Op basis van deze resultaten worden hypothesen 2c en 2d aangenomen en wordt 2a verworpen.

Negatieve media-attitude van ouders

Hypothese 3 stelt dat negatieve media-attitudes van ouders positief gerelateerd zijn aan restrictieve mediatie (a) en monitoring (b) en negatief gerelateerd aan actieve mediatie (c) en co-use (d).

TV en games. Negatieve media-attitude van ouders was significant positief gerelateerd aan actieve mediatie, restrictieve mediatie en co-use. Naarmate ouders meer negatieve media-attitudes hadden, des te meer pasten ze actieve mediatie, restrictieve mediatie en co-use toe. Op basis van deze resultaten wordt hypothese 3a aangenomen en worden 3c en 3d verworpen.

Sociale media. De resultaten laten zien dat negatieve media-attitude van ouders positief gerelateerd was aan zowel restrictieve mediatie als monitoring. Ouders die meer negatieve media-attitudes hadden, pasten meer restrictieve mediatie en monitoring toe bij het sociale mediagebruik van hun kind. Negatieve media-attitude van ouders was niet gerelateerd

aan actieve mediatie. Op basis van deze resultaten worden hypothesen 3a en 3b aangenomen en wordt 3c verworpen.

Geslacht van kind

Hypothese 4 veronderstelt dat ouders bij hun zonen meer restrictieve mediatie (a) en minder actieve mediatie (b), co-use (c) en monitoring (d) gebruiken dan bij hun dochters.

TV en games. Het geslacht van het kind was significant negatief gerelateerd aan restrictieve mediatie. Dit houdt in dat ouders meer restrictieve mediatie toepaste bij hun zonen dan bij hun dochters. Het geslacht van het kind was niet gerelateerd aan het gebruik van actieve mediatie en co-use. Op basis van deze resultaten wordt hypothese 4a aangenomen en worden 4b en 4c verworpen.

Sociale media. Het geslacht van het kind was niet gerelateerd aan zowel actieve mediatie als restrictieve mediatie en monitoring. Op basis van dit resultaat worden hypothesen 4a, 4b en 4d verworpen.

Tabel 2.

Resultaten multiële regressie voor TV en games

	Actieve mediatie		Restrictieve mediatie		Co-use	
	B (SE)	p	B (SE)	p	B (SE)	p
Mediagebruik ouders	0.00 (-0.001)	.893	-0.002 (0.001)	.045*	0.001 (0.001)	.300
Positieve media- attitude ouders	0.07 (0.05)	.181	-0.001 (0.06)	.982	0.27(0.05)	.00***
Negatieve media- attitude ouders	0.08 (0.04)	.04*	0.15 (0.05)	.004**	-0.12(0.04)	.001**
Geslacht kind	-0.04 (0.04)	.372	-0.25 (0.06)	.00***	0.03 (0.04)	.392
Leeftijd kind	-0.05 (0.01)	.00***	-0.18(0.02)	.00***	-0.03 (0.01)	.03*
F	4.04*		27.85***		12.66***	
R	.19		.45		.32	

Noot. * p <.05; ** p < .01; *** p <.001

Tabel 3.

Resultaten multiële regressie voor sociale media

	Actieve mediatie		Restrictieve mediatie		Monitoring	
	B (SE)	p	B (SE)	p	B (SE)	p
Mediagebruik ouders	0.001 (0.001)	.269	0.001 (0.001)	.418	0.003(0.001)	.005**
Positieve media- attitude ouders	0.03 (0.05)	.493	-0.18 (0.06)	.002**	-0.11 (0.05)	.03*
Negatieve media- attitude ouders	0.07 (0.04)	.114	0.13 (0.05)	.01*	0.13 (0.05)	.007**
Geslacht kind	0.10 (0.05)	.052	-0.11 (0.06)	.058	-0.09 (0.05)	.087
Leeftijd kind	-0.08 (0.02)	.00***	-0.21 (0.02)	.00***	-0.09 (0.02)	.00***
F	6.12***		29.86***		11.91***	
R	.23		.46		.31	

Noot. * p <.05; ** p <.01 *** p <.001.

Discussie

Tot op heden zijn de effecten van ouderlijke mediasturingsstrategieën veelvuldig onderzocht, maar is er weinig bekend over wat er ten grondslag ligt aan het toepassen van bepaalde mediasturingsstrategieën. Het doel van deze studie was om te onderzoeken wat de relatie is tussen het mediagebruik van ouders, de media-attitude van ouders, het geslacht van het kind en het toepassen van bepaalde ouderlijke mediasturingsstrategieën. De resultaten suggereren dat de onderzochte factoren inderdaad gerelateerd zijn aan het toepassen van mediasturingsstrategieën.

Mediagebruik van ouders

Er werd verondersteld dat het mediagebruik van ouders positief gerelateerd is aan actieve mediatie en co-use (H_{1a} en H_{1b}) en negatief gerelateerd is aan restrictieve mediatie en monitoring (H_{1c} en H_{1d}). Zoals verwacht, lieten de resultaten zien dat ouders die zelf meer media gebruikten, hun kinderen minder regels en beperkingen met betrekking tot TV en games oplegde. Deze resultaten komen overeen met de bevindingen van Nikken en Schols (2015). Daarentegen was het mediagebruik van ouders, tegen de verwachting in, positief gerelateerd aan monitoring van sociale media. Waardoor ouders die zelf meer media gebruikten, meer monitoring toepasten bij het gebruik van sociale media door hun kinderen. Mogelijk komt dit doordat ouders die zelf meer media gebruiken weten hoe de mediabronnen

in elkaar zitten en zo weten hoe ze het mediagebruik van hun kinderen moeten monitoren. Bij ouders die zelf weinig media gebruiken ontstaat er namelijk vaak een kloof tussen kind en ouders over de kennis en de technische vaardigheden voor het gebruik van media (O’Keeffe & Clarke-Pearson, 2011). Door deze kloof zullen ouders die weinig media gebruiken het wellicht moeilijker vinden om te begrijpen waar hun kinderen mee bezig zijn en zo minder vaak monitoring inzetten als strategie.

Er is geen significante relatie gevonden tussen het mediagebruik van ouders en de andere mediasturingsstrategieën, voor zowel TV en games als sociale media. Mogelijk speelt hier de leeftijd van de adolescenten een rol. Uit de multiële regressies van het huidige onderzoek, waarin leeftijd werd meegenomen als covariaat, bleek dat alle mediasturingsstrategieën meer werden toegepast bij jonge kinderen. Het zou kunnen zijn dat de ouders die mee hebben gedaan aan het onderzoek over het algemeen weinig mediasturingsstrategieën toepassen bij hun kinderen waardoor er geen (significante) relatie is gevonden.

Positieve media-attitude van ouders

Aangezien ouders met positieve media-attitude de kansen zien van media, zullen zij waarschijnlijk geneigd zijn om het mediagebruik van hun kinderen aan te moedigen. Terwijl ouders die meer gefocust zijn op de negatieve aspecten zullen hun kinderen willen beschermen door het stellen van beperkingen. Aan de hand hiervan werd verwacht dat positieve media-attitude positief gerelateerd zijn aan actieve mediatie en co-use (H_{2a} en H_{2b}) en negatief gerelateerd aan restrictieve mediatie en monitoring (H_{2c} en H_{2d}). Uit het huidige onderzoek bleek, zoals verwacht, dat ouders die meer positieve media-attitudes hadden minder in de gaten hielden waar hun kinderen mee bezig waren en minder beperkingen en regels oplegde aan hun kinderen wat betreft hun mediagebruik. De huidige resultaten bevestigen het beeld uit eerder onderzoek waaruit bleek dat ouders die bezorgd waren over het mediagebruik van hun kinderen, en daarmee minder positieve media-attitude hadden, eerder beperkingen oplegde en beter in de gaten hielden wat hun kinderen deden op de verschillende mediabronnen om hun kinderen te beschermen (Nikken & Schols, 2015).

Ouders keken vaker samen TV met hun kinderen en speelden vaker samen games met hun kinderen wanneer zij meer positieve attitudes hadden tegenover TV en games, dit bevestigt het beeld uit eerder onderzoek (Nikken & Jansz, 2006). Ten slotte was er geen (significante) relatie gevonden tussen actieve mediatie van TV en games en sociale media, restrictieve mediatie van TV en games en positieve media-attitudes van ouders. Mogelijk

komt dit doordat ouders die meer positieve media-attitudes hebben, zich over het algemeen minder zorgen maken over/bezig houden met het mediagebruik van hun kind (Beyens & Eggermont, 2014). Wellicht passen ze daardoor minder mediasturingsstrategieën toe waardoor er geen (significante) relatie gevonden kon worden.

Negatieve media-attitude van ouders

Er werd verwacht dat negatieve attitudes van ouders positief gerelateerd zijn aan restrictieve mediatie en monitoring (H_{3a} en H_{3b}) en negatief gerelateerd aan actieve mediatie en co-use (H_{3c} en H_{3d}). Zoals verwacht werd aan de hand van eerder onderzoek (Nikken & Schols, 2015), pasten ouders die meer negatieve media-attitudes hadden meer beperkingen toe en hielden ze meer in de gaten waar hun kinderen mee bezig waren wat betreft hun mediagebruik. Tegen de verwachting in bespraken ouders met meer negatieve media-attitudes ook meer de inhoud van TV-programma's en games met hun kinderen. Mogelijk zetten ouders met negatieve attitudes actieve mediatie bij TV en games in om zo de kritische blik van hun kinderen te activeren (Livingstone & Helsper, 2008). Ouders keken daarentegen minder vaak samen TV en speelden minder vaak samen games met hun kinderen wanneer zij meer negatieve media-attitudes hadden. Ten slotte was er geen (significante) relatie gevonden tussen negatieve media-attitudes van ouders en het gebruik van actieve mediatie bij sociale media. Mogelijk komt dit doordat sociale media steeds complexer wordt, waardoor ouders meer vaardigheden nodig hebben om samen sociale media te gebruiken en de inhoud te kunnen bespreken (Litt, 2013). Aangezien ouders met meer negatieve media-attitudes vaak zelf weinig media gebruiken en daarmee minder mediavaardig zijn, zal actieve mediatie van sociale media lastiger voor ze zijn om toe te passen waardoor dit minder gebeurd en er wellicht daarom geen (significante) relatie gevonden kon worden.

Geslacht kind

Het geslacht van het kind zou ook een rol spelen in het toepassen van bepaalde mediasturingsstrategieën. Er werd verwacht dat ouders bij hun zonen meer restrictieve mediatie (H_{4a}) toepasten en minder actieve mediatie, monitoring en co-use dan bij hun dochters (H_{4b}, H_{4c} en H_{4d}). Uit het huidige onderzoek bleek dat ouders inderdaad meer beperkingen en regels oplegde bij hun zonen bij het gebruik van TV en games. Dit resultaat is een bevestiging van eerder onderzoek waaruit bleek dat ouders bij hun zonen meer gebruik maakten van restricties (Nikken & Jansz, 2014; Sonck et al., 2013). Er is verder geen (significante) relatie gevonden tussen de andere mediasturingsstrategieën en het geslacht van het kind. Wat betekent dat de andere mediasturingsstrategieën niet meer of minder werden

toegepast bij meisjes of jongens. Dit verschilt met wat er verwacht werd aan de hand van eerder onderzoek (Talves & Kalmund, 2015). Mogelijk heeft dit verschil te maken met de gendergelijkheid van de verschillende landen. Het onderzoek van Talves en Kalmund (2015) komt uit Estland, waar er minder gendergelijkheid is dan in Nederland. Waarschijnlijk is de gendergelijkheid in Nederland dusdanig ver, dat het geslacht van het kind daarom niet gerelateerd is aan het toepassen van de mediasturingsstrategieën (los van het opleggen van restricties).

Implicaties en vervolgonderzoek

Het huidige onderzoek laat zien dat er een relatie is tussen ouderlijke factoren en het toepassen van mediasturingsstrategieën. Aangezien media in het leven van kinderen een steeds belangrijkere rol innemen, is het belangrijk dat ouders weten hoe ze hiermee om kunnen gaan (Nikken & Schols, 2015; Valkenburg & Piotrowski, 2017). Waar eerder onderzoek zich slechts focuste op de effecten van ouderlijke mediasturingsstrategieën, heeft dit onderzoek laten zien welke factoren gerelateerd zijn aan het toepassen van mediasturingsstrategieën. Het huidige onderzoek heeft ook breder gekeken door naast demografische gegevens, ook te kijken naar andere factoren die gesuggereerd werden in de literatuur. Hierdoor is er een beter beeld van welke ouders welke mediasturingsstrategieën toepassen waardoor er gericht voorlichting gegeven kan worden over de mediasturingsstrategieën, om zo het mediagebruik van hun kinderen in goede banen te leiden.

Het onderzoek kent echter ook een aantal beperkingen. Ten eerste konden de schalen co-use voor sociale media en monitoring voor TV en games niet gevormd worden aangezien de items een te lage samenhang hadden. Hierdoor is het verschil in de gebruikte mediasturingsstrategieën co-use en monitoring voor TV en games en sociale media niet te vergelijken. In vervolgonderzoek zou het interessant zijn om te kijken of deze schalen wel gevormd kunnen worden en dan te kijken wat het verschil is bij deze mediasturingsstrategieën voor TV en games en sociale media. Ten tweede is er gebruik gemaakt van cross-sectionele data waardoor er geen uitspraak gedaan kon worden over causaliteit. Het is interessant om te kijken of de onderzochte factoren daadwerkelijk invloed hebben op het toepassen van verschillende mediasturingsstrategieën of dat het misschien andersom is. In vervolgonderzoek kan dit onderzocht worden aan de hand van longitudinale data. Ten derde is er in dit onderzoek gebruik gemaakt van zelfrapportage waardoor er wellicht sociaal wenselijke antwoorden gegeven zijn, die invloed hebben op de validiteit van het onderzoek (Brenner, Billy, & Grady, 2003). Daarnaast was er ook één open vraag over het mediagebruik van

ouders die mogelijk niet naar waarheid is ingevuld aangezien ouders het mogelijk lastig vinden om dit in te schatten. Voor vervolgonderzoek zou het ook interessant zijn om andere factoren te onderzoeken zodat er een beter beeld ontstaat van de onderliggende factoren en er nog doelgerichter voorlichting gegeven kan worden.

Conclusie

Welke ouderlijke mediasturingsstrategieën ouders hanteren wordt beïnvloed door verschillende factoren, waaronder het mediagebruik van ouders, de positieve- en negatieve attitudes van ouders en het geslacht van het kind. Dit onderzoek is een belangrijke stap in het identificeren van factoren die gerelateerd zijn aan het toepassen van de verschillende mediasturingsstrategieën. Met deze kennis kunnen ouders gericht geïnformeerd worden met als doel het mediagebruik van hun kinderen te optimaliseren.

Referenties

- Beyens, I., & Eggermont, S. (2014). Putting young children in front of the television: Antecedents and outcomes of parents' use of television as a babysitter. *Communication Quarterly*, *62*, 57-74. doi:10.1080/01463373.2013.860904
- Brener, N. D., Billy, J. O., & Grady, W. R. (2003). Assessment of factors affecting the validity of self-reported health-risk behavior among adolescents: Evidence from the scientific literature. *Journal of Adolescent Health*, *33*, 436-457. doi:10.1016/S1054-139X(03)00052-1
- Costello, A. B., & Osborne, J. W. (2005). Best practices in exploratory factor analysis: Four recommendations for getting the most from your analysis. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, *10*, 1–9. Retrieved from: <http://pareonline.net/getvn.asp?v=10&n=7>
- Dorr, A., Kovaric, P., & Doubleday, C. (1989). Parent-child coviewing of television. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, *33*, 35-51. doi:10.1080/08838158909364060
- Huesmann, L. R., Moise-Titus, J., Podolski, C. L., & Eron, L. D. (2003). Longitudinal relations between children's exposure to TV violence and their aggressive and violent behavior in young adulthood. *Developmental Psychology*, *39*, 201–221. doi:10.1037/0012-1649.39.2.201
- Kimmel, M., Hearn, J., & Connell, R. W. (2005). *Handbook of studies on men and masculinity*. London: Sage Publications.
- Litt, E. (2013). Measuring users' internet skills: A review of past assessments and a look toward the future. *New Media & Society*, *15*, 612-630. doi:10.1177/1461444813475424

Livingstone, S., & Helsper, E. (2007). Gradations in digital inclusion: Children, young people and the digital divide. *New Media & Society*, 9, 671-696.

doi:10.1177/1461444807080335

Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2008). Parental mediation of children's internet use. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 52, 581-599. doi:10.1080/08838150802437396

Livingstone, S., Mascheroni, G., Dreier, M., Chaudron, S. and Lagae, K. (2015). *How parents of young children manage digital devices at home: The role of income, education and parental style*. London: EU Kids Online, LSE.

Livingstone, S., Ólafsson, K., Helsper, E. J., Lupiáñez-Villanueva, F., Veltri, G. A., & Folkvord F. (2017). Maximizing opportunities and minimizing risks for children online: The role of digital skills in emerging strategies of parental mediation. *Journal of Communication*, 67, 82-105. doi:10.1111/jcom.12277

Mares, M., & Woodard, E. (2007). Positive effects of television on children's social interaction: A meta-analysis. In R. W. Preiss, B. M. Gayle, N. Burrell, M. Allen, & J. Bryant (Eds.), *Mass media effects research: Advances through meta-analysis* (pp. 281-300). Mahwah, NJ: Erlbaum.

Nikken, P., & Jansz, J. (2006). Parental mediation of children's videogame playing: A comparison of the reports by parents and children. *Learning, Media and Technology*, 31, 181-202. doi:10.1080/17439880600756803

Nikken, P., & Jansz, J. (2014). Developing scales to measure parental mediation of young children's internet use. *Learning, Media and Technology*, 39, 250-266.

doi:10.1080/17439884.2013.782038

Nikken, P., & Schols, M. (2015). How and why parents guide the media use of young children. *Journal of Child and Family Studies*, 24, 3423-3435.

doi:10.1007/s10826-015-0144-4

- Notten, N. J. W. R. (2011). *Parents and the media: Causes and consequences of parental media socialization* (Doctoral dissertation, Radboud University Nijmegen). Retrieved from http://nnotten.nl.server3.starhosting.nl/attachments/File/natascha_notten.pdf
- O'Keeffe, G. S., & Clarke-Pearson, K. (2011). The impact of social media on children, adolescents, and families. *Pediatrics*, *127*, 800-804. doi:10.1542/peds.2011-0054
- Oswell, D. (2008). Media and communications regulation and child protection: An overview of the field. In S. Livingstone, & K. Drotner (Eds.), *The international handbook of children, media and culture* (pp. 475-492). London: Sage Publications.
- Padilla-Walker, L. M., Coyne, S. M., Fraser, A. M., Dyer, W. J., & Yorgason, J. B. (2012). Parents and adolescents growing up in the digital age: Latent growth curve analysis of proactive media monitoring. *Journal of Adolescence*, *35*, 1153-1165. doi:10.1016/j.adolescence.2012.03.005
- Rideout, V. (2016). Measuring time spent with media: the Common Sense census of media use by US 8-to 18-year-olds. *Journal of Children and Media*, *10*, 138-144. doi:10.1080/17482798.2016.1129808
- Sasson, H., & Mesch, G. (2014). Parental mediation, peer norms and risky online behavior among adolescents. *Computers in Human Behavior*, *33*, 32-38. doi:10.1016/j.chb.2013.12.025
- Sonck, N., Nikken, P., & de Haan, J. (2013). Determinants of Internet mediation: A comparison of the reports by Dutch parents and children. *Journal of Children and Media*, *7*, 96-113. doi:10.1080/17482798.2012.739806
- Talves, K., & Kalmus, V. (2015). Gendered mediation of children's internet use: A keyhole for looking into changing socialization practices. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, *9*, 1-18. doi:10.5817/CP2015-1-4

- Valkenburg, P. M., & Piotrowski, J. T. (2017). *Plugged in: How media attract and affect youth*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Vaala, S. E., & Hornik, R. C. (2014). Predicting US infants' and toddlers' TV/video viewing rates: Mothers' cognitions and structural life circumstances. *Journal of Children and Media*, 8, 163-182. doi:10.1080/17482798.2013.824494
- Valkenburg, P. M., Kremar, M., Peeters, A. L., & Marseille, N. M. (1999). Developing a scale to assess three styles of television mediation: "Instructive mediation," "restrictive mediation," and "social coviewing". *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 43, 52-66. doi:10.1080/08838159909364474
- Van der Voort, T., Nikken, P. and van Lil, J.E. (1992). Determinants of parental guidance of children's television viewing: A Dutch replication study. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 36, 61-74. doi:10.1080/08838159209364154
- Vossen, H. G. M., Piotrowski, J. T., Valkenburg, P. M. (2014). Media use and effects in childhood. In J. F. Nussbaum (Eds.), *The handbook of lifespan communication* (pp. 93-112). New York: Peter Lang Publishing.
- Warren, R. (2003). Parental mediation of preschool children's television viewing. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 47, 394-417. doi:10.1207/s15506878jobem4703_5
- Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, & Tiemeijer, W. L. (2010). *Hoe mensen keuzes maken: De psychologie van het beslissen*. Amsterdam: Amsterdam University Press.